

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789322816.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Uudsletteligt er det indtryk, som denne overgang frembragte på mig. Den var så stor, at den næsten var mig selv ubegribelig. Hvidt og sort er ikke større modsætninger, end som jeg *havde været*, og som jeg nu *var*. Jeg følte mig, som om jeg havde fået vinger på sjæl og legeme - jeg var ung for første gang. Ifald man har lagt mærke til, hvorledes en hund, der er vant til at stå i lænke, bærer sig ad, når man pludselig slipper den løs, hvorledes den da farer om fra højre til venstre, frem og tilbage og hviner i sin glæde, da har man nogenlunde et billede af mig i denne min nye 107 tilværelse. Jeg kunne ikke stå eller sidde stille et øjeblik; jeg lo, sprang, dansede og løb omkring, omfavnede og kyssede madam Wexschall og hendes veninde, jomfru Liunge, som var der i huset; jeg legede på alle fire med madam Wexschalls lille datter Thora, gjorde det ene hop efter det andet og sang dertil i vilden sky; jeg syntes, jeg var kommet lige ind i himmerige. Jeg kunne ikke sove om natten af glæde; i den tidligste morgenstund vågnede jeg og kunne ikke lade jomfru Liunge - med hvem jeg delte sovekammer - i ro, således længtes jeg efter dagens komme, til hvilken jeg tidligere i mit hjem var opvågnet med angst og smerte. Når da endelig timen kom til at stå op, sprang jeg ud af sengen, dansede på hoesokker hen ad gulvet, vendte og drejede alt, hvad jeg ejede af kjoler, kraver, bånd osv., thi intet syntes mig godt nok. Mit ydre, der hidtil havde været mig temmelig ligegyldigt, fik nu på én gang interesse for mig, og det lå mig nu i høj grad på hjerte at være så smuk som muligt; og da det er udenfor al tvivl, at glæden forskønner, fik mit ydre virkelig dag for dag et friskere, livligere og mere blomstrende udseende.